392R3615

Nr L 367/10 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 16.12.92

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 3615/92

av den 15 december 1992

om fastställande av de kvantiteter jordbruksprodukter som skall ligga till grund för beräkningen av exportbidrag i samband med export av varor som omfattas av rådets förordning (EEG) nr 3035/80

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter[1], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2071/92[2], särskilt artikel 17.4 i denna, samt motsvarande bestämmelser i de andra förordningar om den gemensamma organisationen av marknader som anges i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3035/80 av den 11 november 1980 om allmänna bestämmelser för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga 2 till fördraget samt om kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen[3], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3381/90[4], och

med beaktande av följande:

Enligt förordning (EEG) nr 3035/80 skall bidrag lämnas vid export av vissa jordbruksprodukter som används vid tillverkning av vissa varor som inte omfattas av bilaga 2 till fördraget. Vid export av de varor som räknas upp i bilaga B till samma förordning kan exportbidrag beviljas enligt artikel 3 för den kvantitet jordbruksprodukter som används vid tillverkning av de exporterade varorna.

Förordning (EEG) nr 3035/80 antogs som en tillämpningsförordning till vissa rådsförordningar om den gemensamma organisationen av marknader, däribland förordning (EEG) nr 804/68. Enligt artikel 17.1 i förordning (EEG) nr 804/68 och motsvarande artiklar i de övriga grundförordningarna kan skillnaden mellan priserna inom gemenskapen och på världsmarknaden för de aktuella jordbruksprodukterna utjämnas genom ett exportbidrag i den omfattning som detta är nödvändigt för att göra det möjligt att exportera produkterna i form av vissa varor som inte omfattas av bilaga 2 till fördraget.

De använda jordbruksprodukterna, och särskilt de varor som framställs av dessa produkter, måste därför exporteras för att komma i fråga för exportbidrag. Undantag från denna regel kan endast medges restriktivt.

Under tillverkningsprocessen uppstår det dock alltid ett visst svinn av råvaror, som producenterna har betalat gemenskapspriser för, medan producenter utanför gemenskapen endast drabbas av förluster begränsade till världsmarknadspriser.

Begreppet "produkter som faktiskt har förbrukats vid tillverkning av de exporterade varorna" har tolkats olika i de olika medlemsstaterna. Revisionsrätten har i sin årsrapport[5] anmärkt på bristen på konsekvens i hanteringen av svinn.

Det är nödvändigt att fastställa gemensamma regler för bestämning av begreppet "den kvantitet jordbruksprodukter som faktiskt har förbrukats vid framställning av de exporterade varorna".

Under tillverkningsprocessen för vissa varor erhålls biprodukter vars värde avviker starkt från huvudproduktens. Många av dessa biprodukter kan endast användas till djurfoder.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från de berörda förvaltningskommittéerna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vid tillämpning av artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 3035/80 skall följande gälla:

1. De kvantiteter jordbruksprodukter som faktiskt har förbrukats i den mening som avses i artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 3035/80 kan deklareras med hänvisning till en förteckning som i förväg registrerats hos de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där varorna framställts eller från vilken de exporterats.

2. I denna förordning avses med

   a) *svinn:* de kvantiteter av produkter eller varor som oavsett produktionsled erhålls vid den aktuella processen, bortsett från den kvantiet framställda

(1) EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 13.
(2) EGT nr L 215, 30.7.1992, s. 64.
(3) EGT nr L 323, 29.11.1980, s. 27.
(4) EGT nr L 327, 27.11.1990, s. 4.
(5) EGT nr C 324, 13.12.1991, s. 1.

varor som faktiskt exporteras, de restprodukter som avses i b och de biprodukter som avses i c, och som inte kan utnyttjas kommersiellt,

b) *restprodukter:* de produkter som erhålls vid den aktuella tillverkningsprocessen och vars sammansättning tydligt skiljer sig från de faktiskt exporterade varornas och som inte kan utnyttjas kommersiellt,

c) *biprodukter:* produkter eller varor som erhålls vid den aktuella tillverkningsprocessen vars sammansättning eller egenskaper skiljer sig från de faktiskt exporterade varornas och som kan utnyttjas kommersiellt.

3. Vid tillämpning av denna förordning skall dock följande gälla:

a) De produkter som framställs genom den aktuella processen, vars sammansättning eller egenskaper skiljer sig från de faktiskt exporterade varornas och som säljs till ett pris som uteslutande svarar mot kostnaderna för omhändertagande skall inte betraktas som salufördа.

b) Produkter eller varor från den aktuella tillverkningsprocessen som endast kan omhändertas mot eller utan betalning för att utnyttjas som foder skall jämställas med svinn enligt punkt 2 a.

4. Vid bestämning av de kvantiteter jordbruksprodukter som faktiskt förbrukas skall följande regler gälla:

a) För bidragsberättigade jordbruksprodukter som förbrukas i enlighet med artikel 3.2 i förordningen (EEG) nr 3035/80, men som försvinner under den normala tillverkningsprocessen (t.ex. som ånga eller rök eller som damm eller aska som inte kan återvinnas) är berättigade till bidrag för alla de förbrukade kvantiteterna.

b) De kvantiteter varor som faktiskt inte exporteras skall inte ge rätt till bidrag för de kvantiteter jordbruksprodukter som faktiskt har förbrukats, om inte annat följer av bestämmelserna i c.

Om dessa varor har samma sammansättning som de som faktiskt exporteras, kan kvantiteterna av de faktiskt förbrukade jordbruksprodukterna minskas proportionellt.

c) Trots b kan ett svinn på högst 2 viktprocent som hänför sig till tillverkningen av varorna tas med i beräkningen. Gränsen på 2 % beräknas som förhållandet mellan vikten av torrsubstanshalten i alla de förbrukade råvarorna efter avdrag för de kvantiteter som avses i a och vikten av torrsubstanshalten i de varukvantiteter som faktiskt exporteras eller enligt någon annan beräkningsmetod som lämpar sig för de produktionsförhållanden som gäller för varorna. I stället för gränsen 2 % kan en högre gräns fastställas i enlighet med punkt 5.

d) Om tillverkningen alltid medför ett svinn som överstiger 2 viktprocent eller den gräns som fastställs i enlighet med punkt 5, ger inte det överskjutande svinnet rätt till bidrag för de kvantiteter jordbruksprodukter som faktiskt har använts.

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna kan dock acceptera ett berättigat större svinn, om skälen till detta anges. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen de fall där denna bestämmelse tillämpas.

e) De kvantiteter jordbruksprodukter som faktiskt förbrukas och som ingår i restprodukter enligt definitionen i punkt 2 b vid beviljande av bidrag.

f) Om biprodukter erhålls, skall det fastställas hur kvantiteterna av faktiskt förbrukade jordbruksprodukter fördelar sig mellan de exporterade varorna och biprodukterna.

g) Om det inte kan fastställas (eventuellt genom analys) hur de faktiskt förbrukade jordbruksprodukterna fördelar sig mellan de exporterade varorna och biprodukterna, skall ärendet överlämnas till kommissionen för ett yttrande. Kommissionen skall meddela alla medlemsstaterna sitt yttrande i syfte att medverka till en enhetlig tillämpning.

5. Kommissionen skall i enlighet med den förfarande som anges i artikel 30 i förordning (EEG) nr 804/68 och i motsvarande bestämmelser i de andra förordningar om den gemensamma organisationen av marknader som anges i artikel 1 i förordningen (EEG) nr 3035/80 gradvis fastställa högre gränser för vissa varor på grundval av meddelanden från medlemsstaterna och undersökningar som genomförs om det normala svinnet under likvärdiga produktionsförhållanden för varor avsedda för gemenskapsmarknaden.

Artikel 2

1. Denna förordning skall tillämpas på all export för vilken en deklaration över faktiskt förbrukade jordbruksprodukter lämnas från och med den 1 april

1993 i enlighet med artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 3035/80. Den skall också tillämpas på nya eller förnyade preliminära deklarationer som lämnas från och med den 1 april 1993.

Exportdeklarationer som lämnas från och med den 1 april 1994 och som hänvisar till en tidigare deklaration över faktiskt förbrukade jordbruksprodukter skall endast vara giltiga om den tidigare deklarationen har lämnats, förnyats eller bekräftats från och med den 1 april 1993.

2. Medlemsstaterna skall senast den 1 april 1993 meddela kommissionen vilka åtgärder som de har vidtagit för att genomföra denna förordning.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 december 1992.

På kommissionens vägnar

Martin BANGEMANN

Vice ordförande